

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

Α Ρ Σ Ε Ν Ι Ο Ν

ΤΟΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΝ

* * *

* * *

Συντεθείς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθῶνος,
ὑπὸ Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου,
Ἑμνογράφου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
μερίμνη τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου
π.Πολυκάρπου Τύμπα,
Προϊσταμένου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου Τρικάλων

* * *

* 1995 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΑΡΣΕΝΙΟΝ ΤΟΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΝ

* * *

Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος καὶ τὸ
Τροπάριον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Θεολαμπέστατε Ἀρσένιε πάτερ, Καππαδοκίας
εὐωδέστατον ἄνθος, καὶ Ἐκκλησίας μέγιστε εὐχέτα πρὸς
Χριστόν, ὑψωσον τὰς χεῖράς σου καὶ κατάγαγε χάριν,
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς ψυχὰς αἰτουμένων, τὴν
πατρικὴν καὶ ζῶσάν σου εὐχήν, καὶ προσκυνούντων, σὰ
πάνσεπτα λείψανα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Οὐ σιωπήσομεν.

Ὁ Ν΄, Ἐλέησόν με ὁ Θεός...καὶ ψάλλεται ὁ
Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς:

**Ἄρσένιε, αἴροις ἀφ' ἡμῶν ταχὺ ἅπαν πάθος.
Ἄ(θανάσιος)΄.**

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ἰγρὰν διοδεύσας.

Ἀρσένιε πάτερ θαυματουργέ, ταμεῖον ἀγάπης, σοῦ
δεόμεθα ἐκ ψυχῆς, εὐχαῖς σου ἁγίαις πρὸς Δεσπότην,
παθῶν ποικίλων ἡμᾶς τάχει λύτρωσαι.

Ρευμάτων διέσωσαι ποταμοῦ, τοῦ Τροπαιοφόρου,
Γεωργίου τῆ ἀρωγῆ, διὸ πνιγομένους βίου ζάλαις, ἡμᾶς
διάσωσον πάτερ Ἀρσένιε.

Συνέσει κεκόσμησαι ἐκ παιδός, γενόμενος οἶκος,
χαρισμάτων τῶν θεϊκῶν, ὧν δεῖξον Ἀρσένιε μετόχους,
καὶ τοὺς πιστῶς σε αἰτοῦντας ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον

Ἐλέησον κόσμον ὃ Ἀγαθή, τὸν Κύριον πάντων,
ἐκμειλίσσουσα μητρικῶς, καὶ πρόβαλλε θεῖον
συνευχέτην, τὸν Καππαδόκην Ἀρσένιον Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικητῆς ἀνεφάνης, κατὰ παθῶν Ὅσιε, κατὰ τοὺς
ἀρχαίους Ὀσίους, ἀγωνισάμενος· ὄθεν ἀνάδειξον,
στεφανηφόρος ὃ Πάτερ, πάντας τοὺς προστρέχοντας, τῆ
μεσιτεία σου.

Ἱερεὺς χριστοφόρος, καὶ ἀσκητῆς μέγιστος, ἔφυς
ἀγιώτατε Πάτερ, νηστεύων πάντοτε, χεῖρας οὔν ἔπαρον,
πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον ὅπως, δῶ αὐτοῦ βοήθειαν, πᾶσι
τοῖς χρήζουσι.

Ἐλεήμων καρδία, καὶ ἰατρὸς ἄριστος, ἐγεγόνεις
Πάτερ Φαράσοις, πάντας ἰώμενος, θεΐαις ἐντεύξεσιν,
ὄθεν καρκίνου τὸ πάθος, ἴασαι δυσίατον, τῶν
προσπιπτόντων σοι.

Θεοτοκίον

Ἀπὸ πτώσεων Μῆτερ, ἀμαρτιῶν φύλαξον, πάντας
τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, ὡς διεφύλαξας, κλεινὸν
Ἀρσένιον, ποτὲ ἐξ ὑψους πεσόντα, καὶ τῆ πέτρα
στήριξον, Χριστοῦ τοὺς δούλους σου.

Διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων ψυχῶν σωμάτων,
τοὺς εἰλικρινῶς σοι προστρέχοντας Ὅσιε, καὶ δίδου
πᾶσι δαψιλῶς, αἰτημάτων τὴν λύσιν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Κλοιῶ τῶν παθῶν, Ἀρσένιε βαρούμενοι, φωνὴν
ἰσχυράν, ἀφίεμέν σοι λέγοντες· τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἴασαι, καὶ ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, ὁδὸν τοῦ Κυρίου
πορεύεσθαι.

Ῥοδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἰερῶς με ἀξίωσον, Πάτερ ἀναφέρειν εὐχὰς πρὸς
Κύριον, ὡς ἐν σάκκῳ σὺ προσήγαγες, καὶ σποδῶ ποιμνίου
σου αἰτήματα.

Ῥυπωθεῖσαν ἀπόπλυνον, τὴν ψυχὴν μου Ὅσιε ταῖς
πρεσβείαις σου, καὶ ἀξίωσον τὸ θέλημα, ἐκτελεῖν
Κυρίου τὸ πανάγιον.

Ὁ ἐχθρὸς ἐκπειράζει με, ὃν περ ἀποδίωξον
Ὅσιώτατε, ὡς τῆς ποιμνης σου ἐδίωκες, τῇ εὐχῶν
σφενδόνῃ τοὺς ἐχθραίνοντας.

Θεοτοκίον

Ἰασαί με Πανάμωμε, πάσχοντα κατ' ἄμφω καὶ
ὀδυνώμενον, ἢ τεκοῦσα τὸν ἀθάνατον, ἰατρὸν Χριστὸν
τὸν παντοδύναμον.

Ῥοδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Σκέπασον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου Ἄρσένιε, ὡς τῶν Φαράσων κώμην ἔσκεπες, ταῖς μυστικαῖς σου, ἀγωγαῖς καὶ ἄθλοις πνεύματος.

Ἄσκησιν ἀγνήν, ἀγαπᾶν ἡμᾶς ἀξίωσον, δι' ἧς παθῶν ψυχὴ καθαίρεται, καὶ τῷ Κυρίῳ, ὁμοιοῦται ὡς Ἄρσένιε.

Φαίδρυνον ἡμᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε Ἄρσένιε, καὶ θλιβομένους βίου πράγμασι, τῇ κοινωνίᾳ, τῶν Ἁγίων παρακάλεσον.

Θεοτοκίον

Ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, σκαιωρία Παναμώμητε, ἐν ἧ αἰτούμεθα πρεσβείας σου, καὶ Ἄρσενίου, σοῦ ἰκέτου τὴν συνέργειαν.

Ἦδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μαραίνεται, τῶν ψυχῶν ἡ δύναμις, καὶ καρδίας παραλύει ὁ τόνος, ἐκ πειρασμῶν, τῶν ποικίλων ὡς Πάτερ, διὸ εὐχαῖς σου ἀνάστησον τάχιστα, ὡς ἠγειρας τοὺς ἐξ ἐτῶν, παραλύτους τρισμάκαρ Ἄρσένιε.

Ἦδήγησας, λογικά σου πρόβατα, πρὸς Χριστὸν ἐν τοῖς Φαράσοις θεόφρον, λόγοις σεπτοῖς, καὶ τῷ θείῳ σου βίῳ, ὡσπερ κηρὸς ἐξ ἀγάπης τηκόμενος, ὀδήγησον οὖν καὶ ἡμᾶς, πρὸς Αὐτὸν πλανωμένους Ἄρσένιε.

Νεάζοντα, διετήρεις Ὅσιε, θεῖον ἔρωτα ἐν ὄλῳ τῷ βίῳ, ὅθεν ἡμῶν, τὰς ψυγείσας καρδίας, ἐκ προσβολῶν τοῦ ἀλάστορος πύρῳσον, καὶ δεῖξον πάντας κοινωνοὺς, τῆς σῆς δόξης Ἄρσένιε πάντιμε.

Θεοτοκίον

Τῶν δούλων σου, τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, ὡς ταχὺ γοργοῦπήκοε Κόρη, καὶ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Δεσπότου ἐξαίτει, τὴν ὀξυτάτην καὶ θείαν βοήθειαν, καὶ ποῦ εἰ μὴ πρὸς Σὲ Ἀγνή, τὰς ἐλπίδας ἡμῶν παραθώμεθα;

Διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων ψυχῶν σωμάτων, τοὺς εἰλικρινῶς σοι προστρέχοντας Ὅσιε, καὶ δίδου πᾶσι δαψιλῶς, αἰτημάτων τὴν λύσιν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ὡς Χριστὸν ἀγαπήσας Ἀρσένιε, τῆς ἀγάπης ἐργάτης γεγένησαι, πᾶσι Πάτερ, τῶν αἰτουμένων λύσιν χορηγῶν, διό, πρόφθασον καὶ νῦν ἡμῶν, τοὺς πειρασμοὺς τοῦ πονηροῦ, ὡς ἀράχνην διάλυσον· ὅπως πανευγνωμόνως, ὕμνον εὐχαριστίας, ἀποδιδῶμέν σοι σοφέ, προσκυνοῦντές σου τὰ λείψανα.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχος. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κεφ. ια' 27 - 30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ

πεφορτισμένοι, κάγω ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου .

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ.β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦλιε χριστόφωτε, Καππαδοκῶν θεία δόξα, ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, ἱερέων καύχημα, πηγὴ ἄφθονος, θαυμασίων Ὁσιε, τῷ Χριστῷ πρεσβεύων, μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ δούλων σου, τὴν ἰκεσίαν σου, αἰτουμένων πάτερ Ἀρσένιε· παθῶν ψυχῶν καὶ σώματος, ἰλαρῶς ἡμᾶς ἐξιώμενος· ὅπως σῶν λειψάνων, τὴν θήκην προσκυνῶμεν εὐλαβῶς, καὶ εὐγνωμόνως δοξάζωμεν, σὲ τὸν θαυμασιώσαντα.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κλπ.

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκατάπαυστον σχῶν σου, ἐν τῷ βίῳ τὸ εὐχεσθαι Ὁσιε, καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγίοις, ἐστῶς μὴ διαλείπης, ἰκετεύειν ἀείποτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πτωχῶν, καὶ σὲ τιμώντων πόθῳ.

Χρῆμα ἔχων καὶ πλοῦτον, τὴν ἀδάπανον Χάριν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐκάστῳ διεδίδως, ὡς φρόνιμος Κυρίου,

οίκονόμος Ἀρσένιε, ἦν καὶ ἡμῖν δωρεάν, παράσχοις
φιλανθρώπως.

Ἐψηλὰ ἔργα πράττων, σεαυτὸν ἑταπείνους πάτερ
Ἀρσένιε, τὴν δόξαν τῷ Κυρίῳ, διδοὺς ὡς ταπεινόφρων,
ὄθεν δίδου ταπείνωσιν, ἐπαιρομένοις πολλά, ἡμῖν κατὰ
Ἐψίστου.

Θεοτοκίον

Ἀρσενίῳ ὡς ὠφθης, σὼ ὀσίῳ Παρθένε καὶ νῦν
ἐμφάνηθι, ψυχᾶς τῶν σοὶ βοώντων, τὸ Χαῖρε τοῦ
Ἀγγέλου, ἵνα νέφη τῶν θλίψεων, διαλυθῶσιν Ἀγνή, καὶ
ἡ χαρὰ ἐκλάμψη.

Ῥδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Παίδων μητέρας, τὰς στειρευούσας εὐχαῖς σου, ὡς
Ἀρσένιε πάτερ ἀποδείκνυς, οὕτω ἀκαρπούσας, ψυχὰς
δεῖξον ἐγκάρπους.

Ἀγίους Τόπους, πανευλαβῶς προσκυνήσας, τόπον
θεῖον ψυχὰς ἡμῶν ποιήσας, ταύταις θεῖαν χάριν,
Ἀρσένιε ἐδράζων.

Νοσσία ὡσπερ, ὄρνις συνάττει ὦ Πάτερ,
ἠκολούθησας ποιμνῆ προσφυγούσῃ, ὄθεν τοὺς πιστοὺς
σοι, προσφεύγοντας φυλάττοις.

Θεοτοκίον

Παρθενομῆτορ, ἡ μυστικῶς τὸν σὸν λάτρην, εἰς τὸ
Ὅρος τοῦ Ἄθω ἀγαγοῦσα, πάντας ἀξιῶσας, ἐπουρανίου
ὄρους.

᾿Ωδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

᾿Ανατολὴν φωτίσας, ἔδυς ὡς κομήτης, εἰς νῆσον
Κέρκυραν πάτερ ᾿Αρσένιε, καθαγιαζὼν Ἑλλάδα, τῷ θείῳ
σκήνει σου.

Θεράπευσον τὰ πάθη, τῇ τῶν σῶν λειψάνων,
ἀνεκφοιτήτῳ ᾿Αρσένιε χάριτι, πάντων τῶν πίστει
τιμώντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

᾿Ομοῦ σὺν Παΐσίῳ, τῷ ἐκμιμητῇ σου, Χριστὸν
ικέτευε Πάτερ ᾿Αρσένιε, ὅπως ὑμῶν ὁδηγίαις, Τοῦτον
δοξάσωμεν.

Σὺ ἄνω σὺν ᾿Αγίοις, Πάτερ ἐπαγάλλη, ἡμεῖς δὲ
κάτω εἰς γῆν ἐξαιτούμεθα, τῶν πρεσβειῶν σου τὴν
χάριν, πάτερ ᾿Αρσένιε.

Θεοτοκίον

᾿Αξίωσον Παρθένε, σὺν τῷ ᾿Αρσενίῳ, τῷ Καππαδόκῃ
τῆς θείας συστάσεως, τοὺς ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως τὰ
μεγαλεῖά σου.

᾿Αξιόν ἐστι...

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Καππαδόκα θαυματουργέ, παλαιῶν Πατέρων,
κατὰ πάντα ὁ μιμητής, χεῖρε καὶ προσδέχου, αἰτήσεις
τῶν ἐκ πόθου, ᾿Αρσένιε τιμώντων, σὰ θεῖα λείψανα.

᾿Οπου ἡ σὴ μνήμη πανευλαβῶς, ἄγεται τρισμάκαρ,
δὸς τὴν χάριν σου ἐμφανῶς, πάθη ἀφανίζων, ᾿Αρσένιε
σωμάτων, καὶ τὴν Χριστοῦ εἰρήνην, ψυχαῖς δωρούμενος.

Ἐσχηκῶς διάδοχον ἀρετῶν, ὄν ὡς βρέφος Πάτερ,
ἀνεγέννησας ἐν Χριστῷ, τοῦτον καὶ συμπρέσβυν,
παράλαβε παμμάκαρ, τὸ μέγα κλέος Ἄθω, θεῖον Παῖσιον.

Εἰδικὸν διὰ τοὺς Ἱ.Ναοὺς τοὺς πλουτοῦντας λείψανον τοῦ
Ἰοσίου

Τοῦτον τὸν πανίερον καὶ σεπτόν, οἶκον δεῖξον
Πάτερ, κολυμβήθραν τοῦ Σιλwάμ, νόσους τε παντοίας,
ίwμενον καὶ πάθη, ὡς σῶν λειψάνων μέρος, ἔχοντα
Ἰοσιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τρισάγιον κλπ.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάθεσι βαρούμενοι πολλοῖς, σὲ παρακλοῦμεν
θεόφρον, πάτερ Ἀρσένιε, ἴασαι νοσήματα καὶ ἄλγη
σώματος, τῆς ψυχῆς δὲ θεράπευσον, ἀσθένειαν πᾶσαν,
καὶ γονεῖς ἀνάδειξον τοὺς τοῦτο θέλοντας· σὲ γὰρ ὁ
Δεσπότης τῷ κόσμῳ, μέγαν ἐχαρίσατο πρέσβυν, καὶ
θαυματουργίαις σε ἐτίμησεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

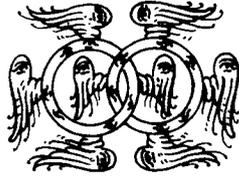
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δι' εὐχῶν.

* * *

Στίχοι

Τῶν σὲ αἰτούντων δεήσεις, Πάτερ, δέχου
πηγὴ ὧν, Ἀρσένιε, φιλανθρωπίας.

Συνετέθη ὁ παρῶν Παρακλητικὸς κανὼν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ
Σίμωνος Πέτρας Ἀγίου Ὄρους Ἀθῶν τῆς 29. 8. 1995.